

Legislația maghiară care interzice exploatarea jocurilor de tip slot machine în afara cazinourilor poate fi contrară principiului liberei prestări a serviciilor

Atunci când revocă o autorizație care permite titularului său să desfășoare o activitate economică, legiuitorul național are obligația să prevadă un sistem de compensare rezonabil sau o perioadă tranzitorie de o durată suficientă pentru a permite titularului să se adapteze

Până la 9 octombrie 2012, aparatele de tip slot machine puteau fi exploatate în Ungaria fie în cazinouri, fie în săli de jocuri. Până la 31 octombrie 2011, taxa forfetară aplicabilă exploatarea jocurilor de tip slot machine instalate în săli de jocuri era de 100 000 de forinți maghiari (aproximativ 324 EUR) per post de joc. Începând cu 1 noiembrie 2011, taxa menționată a fost majorată la 500 000 HUF (aproximativ 1 620 EUR). Începând cu această dată, exploatarea jocurilor de tip slot machine în sălile de jocuri a fost supusă și unei taxe proporționale care era de 20 % din veniturile trimestriale nete ale fiecărui post de joc care depășesc suma de 900 000 HUF (aproximativ 2 916 EUR). Exploatarea jocurilor de tip slot machine în cazinouri era supusă unui regim fiscal distinct, care nu a fost modificat în toamna anului 2011.

În temeiul unei legi adoptate la 2 octombrie 2012, exploatarea jocurilor de tip slot machine a fost rezervată cazinourilor, cu efect de la 10 octombrie 2012, în așa fel încât, de la acea dată, această activitate nu mai poate fi exercitată în sălile de jocuri.

Mai multe societăți care exploatau jocuri de tip slot mașine au sesizat justiția maghiară, considerând că dreptul Uniunii se opune unor măsuri care, într-o primă etapă, au majorat drastic sarcinile lor fiscale, iar într-o a doua etapă au interzis, cu efect aproape imediat, exploatarea jocurilor menționate. Aceste societăți solicită despăgubiri pentru prejudiciul pe care măsurile în discuție li l-ar fi cauzat. Sesizată cu aceste litigii, Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta, Ungaria) solicită Curții de Justiție să stabilească dacă asemenea măsuri sunt compatibile cu dreptul Uniunii.

În hotărârea pe care a pronunțat-o astăzi, Curtea constată mai întâi că **o legislație națională care nu autorizează exploatarea și practicarea anumitor jocuri de noroc decât în cazinouri constituie o restricție a liberei prestări a serviciilor**. De asemenea, o măsură care majorează drastic cuantumul taxelor aplicabile pentru exploatarea jocurilor de tip slot machine în sălile de jocuri poate să fie în egală măsură considerată drept restrictivă dacă este de natură să interzică, să îngreuneze sau să facă mai puțin atractivă exercitarea liberei prestări a serviciilor de exploatare a jocurilor de tip slot machine în sălile de jocuri (40-42). În această privință, Curtea constată că aceasta ar fi situația dacă instanța națională ar constata că majorarea taxelor a avut drept efect să împiedice exploatarea rentabilă a aparatelor de tip slot machine în sălile de jocuri, încredințându-le astfel efectiv cazinourilor.

În continuare, Curtea a arătat că **obiectivele urmărite de măsurile contestate**, și anume protecția consumatorilor împotriva dependenței de jocuri și prevenirea infracționalității și a fraudei legate de jocuri **pot, în principiul, justifica restricții privind activitățile de jocuri de noroc**. Aceste restricții trebuie să urmărească totuși atingerea unor asemenea obiective în mod coerent și sistematic. În această privință, Curtea constată, sub rezerva unei verificări efectuate de instanța de trimitere, că Ungaria pare să urmeze o politică de expansiune controlată a activităților de jocuri de noroc, din care ar face, printre altele, parte eliberarea de noi concesiuni de exploatare de cazinouri

în 2014. Or, nu se poate considera că o asemenea politică urmărește obiectivele menționate în mod coerent și sistematic decât în cazul în care, **pe de o parte, ea este de natură să remedieze, în Ungaria, o problemă reală legată de activitățile infracționale și frauduloase legate de jocuri, precum și de dependența de jocuri și, pe de altă parte, ea nu are o amploare susceptibilă să o facă ireconciliabilă cu obiectivul de a reduce dependența de jocuri**, ceea ce trebuie verificat de instanța națională.

Tot instanța națională va trebui să verifice și dacă măsurile în discuție respectă principiile securității juridice și protecției încrederii legitime, precum și dreptul de proprietate al operatorilor sălilor de jocuri. În acest context, Curtea amintește că, **atunci când legiuitorul național revocă autorizații care le permit titularilor lor să exercite o activitate economică, aceștia îi incumbă obligația de a prevedea un sistem de compensare rezonabil sau o perioadă tranzitorie de o durată suficientă pentru a permite acestor titulari să se adapteze.**

În sfârșit, Curtea subliniază că, în ipoteza în care s-ar constata o restricție nejustificată a liberei prestări a serviciilor, operatorii sălilor de jocuri ar putea obține de la statul maghiar repararea prejudiciului suferit din cauza încălcării dreptului Uniunii, cu condiția ca încălcarea menționată să fie suficient de gravă și să existe o legătură de cauzalitate directă între aceasta și prejudiciul suferit, aspect a cărui verificare revine instanței naționale.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708